

Smíchula čaruje

Lenka
Rožnovská

ilustrovala
Bára Buchalová

Smíchula čaruje

Lenka
Rožnovská

ilustrovala
Bára Buchalová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Lenka Rožnovská

Smíchula čaruje

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 6935. publikaci

www.lenkaroznovska.cz

Ilustrace Bára Buchalová

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2018

Vytiskla tiskárna TNM, s.r.o.

© Grada Publishing, a.s., 2018

Cover Illustration © Bára Buchalová

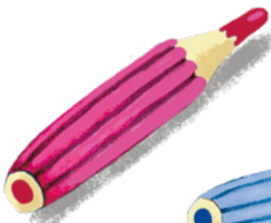
ISBN 978-80-247-0926-0 (ePub)

ISBN 978-80-247-0880-5 (pdf)

ISBN 978-80-271-0674-5 (print)

Obsah

Začínáme	8
Kouzelníček Smíchula a kuličkové kouzlo	10
Kouzelníček Smíchula a vlasaté kouzlo	16
Kouzelníček Smíchula a flétničkové kouzlo	22
Kouzelníček Smíchula a psí kouzlo	28
Kouzelníček Smíchula a uzdravovací kouzlo	34
Kouzelníček Smíchula a nafukovací kouzlo	40
Kouzelníček Smíchula a ušaté kouzlo	46
Kouzelníček Smíchula a učábrané kouzlo	52
Kouzelníček Smíchula a metličkové kouzlo	58
Kouzelníček Smíchula a čepicové kouzlo	64

Začínáme

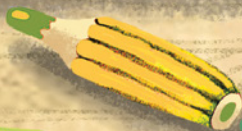

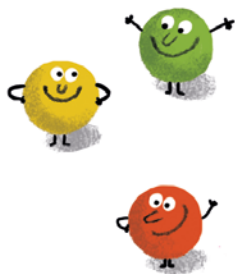
Recept
na všechny neduhy
od kouzelníčka Smíchuly

Třikrát denně hrstku smíchu,
chichotáním přemož pýchu.

Jedna kapka řehotání
v této knize je ti k mání.
Chceš-li smíchu koření,
dej se rovnou do čtení.

Kouzelníček Smíchula a kulíčkové kouzlo

Kouzelníček Smíchula
je smíšek k pohledání.
Kouzlí a čaruje pro radost,
pro smích i pro legraci.
Kam ve svém kouzelném
ořezávátku s kličkou
a šuplíkem přiletí, je veselo.

Zrovna teď přistál
na dětském pískovišti.

„Nachichi, Alenko, co děláš?“ zeptal se Smíchula malé Alenky, když vyskočil ze svého létajícího obydlí.

„Nachichi, Smíchulo,“ odpověděla mu Alenka smíchulovským pozdravem. „Teď mě neruš, jinak se mi bábovka nepovede.“

Smíchula pozoroval Alenku, jak plní malý kyblíček pískem. Potom ho rychle převrátila, lopatkou na něj bouchala a říkala říkanku: „Nejkrásnější v naší zemi, bábovičko, poved' se mi. Jestli se mi nepovedeš, zbyde z tebe prach a veteš.“

Smíchulovi zajiskřilo v očích. „Ty ses dala na kouzlení? Chacha, to jsem rád, že taky umíš čarovat.“

Alenka odložila lopatku a pak opatrně povytáhla kyblíček. Hezky pomalu, pomaloučku. Nejprve se zdálo, že se jí bábovička z písku povedla. Ale když kyblíček odklopila celý, měla místo krásné bábovky jen hromádku písku. Alenka nepovedené dílo zlostně rozšlapala.

„Alenko, nech toho, nedurdi se,“ chlácholil ji Smíchula, „některá zaříkávání prostě nefungují, to se stává.“

„Tak teď kouzli ty, když jsi tak chytrý!“ odsekla Alenka a podala Smíchulovi lopatku.

Smíchula nabral písek, přesypal ho do kyblíku, pak ale zamítavě zakroutil hlavou. „Hm, tak už vím, proč se ti kouzlo nezdařilo. Písek je moc paličatý.“

„Cože je?“ podivila se Alenka.

Tak teď kouzli ty,
když jsi tak chytrý!

„Paličatý,“ zopakoval kouzelníček Smíchula. „Na paličatý písek žádná zaříkávání platit nebudou. Ledaže bych ho překouzli.“

„Překouzli ho, prosím,“ zaprosila Alenka.

Kouzelníček přikývl. Vzal za kličku svého ořezávátka, točil s ní a zpíval překouzlovací písničku: „Písková zrníčka neprohloupí, v kouzelné strouhátka hbitě vstoupí, chachacha, chichichi a je to, tisíce zrníček semleto.“

Panečku, to byla lákavá písnička, platila i na paličatý písek. Zrníčko po zrníčku vstupovalo do dírky Smíchulova ořezávátka. A hop, hop, hop. Místo pískových zrníček ze strouhátka vyskakují malé kuličky s ručičkami a nožičkami.

Pěje-li Smíchula vysokým hláskem, kuličky jsou bílé, žluté, růžové a červené. Zpívá-li kouzelníček hlubokým hlasem, kuličky mají barvu modrou, zelenou, hnědou a černou.

+

Hotovo. I z posledního pískového zrníčka je barevná kulička. Smíchula významně mrkl na Alenku. „Teď se koukej, jak se dělá bábovička.“ Popadl lopatku a přikázal: „Kulatáci, nástup!“

Kuličky poslušně napochodovaly na lopatku a nechaly se vsypat do kyblíčku. Když byl kyblík plný, Smíchula ho obrátil dnem vzhůru, lopatkou na něj poklepal. „Hodné jsou pískové kuličky, chytí se za svoje ručičky. Hahaha ha hiho, aby se dílo zdařilo.“

Bim. Kouzelníček odklopil kyblíček a pod ním se schovávala nádherná bábovička. Byla barevná a vůbec se nesypala, protože se kuličky pevně držely za malinkaté ručičky.

Alenka se taky dala do díla. Celé pískoviště bylo okamžitě plné různobarevných bábovek.

Holčička byla tak zabraná do svého tvoření, že si ani nevšimla, že Smíchula vlezl do svého kouzelného ořezávátka a odletěl o pohádku dál.

Kouzelníček Smíchula

a vlasaté
kouzlo

Kouzelníček Smíchula
je smíšek k pohledání.
Kouzlí a čaruje pro radost,
pro smích i pro legraci.
Kam ve svém kouzelném
ořezávátku s kličkou
a šuplíkem přiletí, je veselo.
Zrovna nakukuje do kadeřnictví
U Kudrlinky.

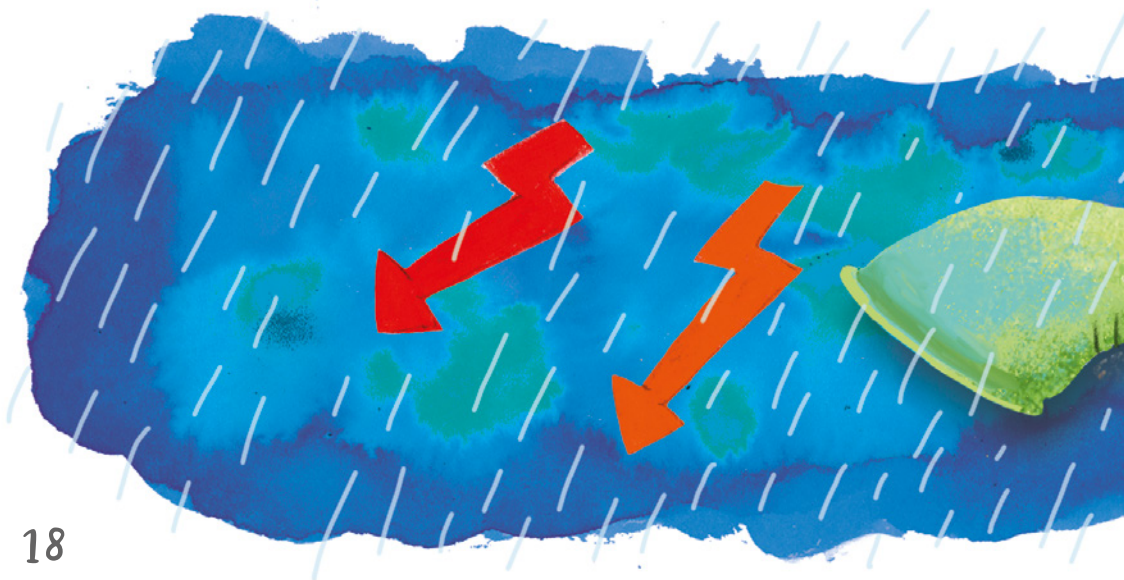

Kouzelníček Smíchula ještě nikdy nebyl u kadeřníka. Nepotřeboval to. Vlasy si schovával pod čepici. Tam ať si vlasy rostou, jak chtějí. Jenomže jak mu vlasy rostou, pod čepici se mu už nevejdou. Tu a tam nějaký pramínek vykoukne a ztrpčuje mu život.

To se stalo zrovinka včera. Neposedný pramínek se zpod čepice vysoukal ven a vymyslel báječnou rošťárnu. Zalezl Smíchulovi pod košili a začal ho lechtat.

Což o to, Smíchula se rád směje. Ale čeho je moc, toho je příliš. Zvláště pak, když si chcete pochutnat na větrné zmrzlině. Kouzelníček se chystal líznout si

té dobroty, když ho pramínek polechtal. A pošimral ho tak, až z toho dostal Smíchula škytavku.

Škyt. Škyt. Škyt. Když škytl potřetí, upustil kornout a větrná dobrota byl fuč.

„Hrom do čepice!“ zaláteřil Smíchula, jak to slyšel u lidí. Popadl svou čepice a bacil jí o zem. Avšak i z malého zahromování může být velká bouřka.

A stalo se. Smíchulova čepice se proměnila v bachratý dešťový mrak, z kterého začalo kapat, pršet a lít. A lilo, pršelo a kapalo do poslední kapky. Kap. Smíchula

